

salame ali druge mesene klobase, drugega mesa pa ne prodaje in če takrat, — kedar je z malo kupčijo združena tudi prodaja takega blaga na debelo, — vrh tega

- b) množine imenovanega blaga, namenjene za malo kupčijo ali za prodajavčevo domačo potrebo, hranijo v posebnih prostorijah, ki so popolnoma odločene od zalog za veliko kupčijo namenjenih, in če je od njih plačan davek, predno se prodajo, oziroma, predno se prenesó v prodajavnico na drobno in predno se uporabijo za domačo potrebo (§. 1., št. 4).

4. Osebe, ki so dolžne davek plačati.

Dolžnost davek plačevati imajo:

1. V slučajih, o katerih se govori v §. 1 pod številom 1, tisti, ki žival zakoljejo.
2. V slučajih, omenjenih v §. 1 pod številom 2, tisti, ki meso od koga vzamejo.
3. V slučajih, omenjenih v §. 1 pod številom 3, prodajavci mesa.
4. V slučajih, omenjenih v §. 1 pod številom 4, tisti, kateri okajeno ali ovojeno, nasoljeno ali v razsol djano meso, špeh, konzervno meso, salame ali druge mesene klobase na drobno (na malo) prodajejo.

5. Predmet in izmera potrošnine od mesa.

Predmet in izmero davka kaže sledeča tarifa:

Imé reči, za katere se davek plačuje	V 1. razredu		V 2. razredu		V 3. razredu	
	gld.	kr.	gld.	kr.	gld.	kr.
Za vola, bika, kravo, tele čez eno leto	5	4	3	78	2	52
Za tele do enega leta . . .	—	84	—	63	—	42
Za ovco, ovna, kozo, kozla, skopca ali koštruna . . .	—	32	—	25	—	17
Za janjca do 24 kilogramov, kozlička, prasička odojka	—	21	—	17	—	11
Za prasička od 5 do 19½ kilogramov	—	63	—	42	—	32
Za prešiča (svinjo) čez 19½ kilogramov brez razločka	1	26	—	95	—	63
Za frišno meso, to je, zunaj krvi in droba za vse še ne pripravljene, za človeka užitna dela pobite ali za- klane živali, potem za oka- jeno, nasoljeno ali v raz- sol (solomurjo) djano meso takih živali, zlasti tudi sla- nina ali okajeni špeh, po- tem konzervno meso, sa- lame in druge mesene klo- base — za 100 kilogramov	1	87	1	50	—	94

Opomba. Za živali, od katerih so odvzeti samo posamezni deli (glava, noge), opravlja se davek po številu živali.

Za teleta, ki še niso prestopila enega leta, štejejo se tista, ki imajo še vse mlečnike (prve zobe).

Pri določanju teže mesá se ne odbija tisti za človeka neužitni deli, ki so v zvezi z mesom, kakor na pr. kosti.

V 1. tarifni razred gredó vsi kraji, ki štejejo čez 20.000 duš;

v 2. tarifni razred vsi kraji, imajoči ljudstva od 10.000 do 20.000 duš.

v 5. tarifni razred vsi drugi kraji.

Na to stran se šteje tisto ljudstvo, ki se je pri poslednjem popisu našlo, da je pričujoče (domači in tujci).

Občine po kmetih (na deželi) sestavljene iz več posameznih krajev, od katerih nima nobeden do 10.000 duš, spadajo v 3. tarifni razred, ako bi ljudstvo vseh skup tudi 10.000 duš doseglo ali preseгло.

Naravnoznanske stvari.

Koralnica (*Corallorrhiza innata*; Hall).

Ni mi znano, je li že kdo na Kranjskem zasledil to zgoraj imenovano rastlino ali ne. Jaz vem samo toliko, da je Fleischmann ne imenuje v svoji „Flori“, v kateri našteva rastline Kranjske dežele. Dobil sem jo jaz že pred petimi leti v Suhi nad Predvorom, konec listnika ob stezici, predno se k Mačevski koči pride. A gotovo ondi še na drugih mestih raste. Ta brhka rastlina spada v družbo „kukovic“. Njena rumeno-belkasta korenina je podobna koralniku, od tod tudi njeno imé „korallion“ in *ólša* korenina. Zelena belkasto steblice zraste pedanj visoko, je nožnato in brezlistno, na katerem so mali rumeni cvetki v podobi rahlo-redkega grozdčka. Medeni listek je belo- in temno-rdeče pikast. Cvetè meseca junija in julija.

Robič.

Podučno-zabavne stvari.

Božične misli.

Božič, Božič buta
Na oboja vrata,
Nosi venec zlata,
Da pozlati vrata
In obá podboja.

(Srbska národna pesem.)

Božič! oj sladki glas, poln poezije starosti in mladosti, siromaku in bogatinu! Ni ga praznika v letu, kateri bi imel večji upliv na družinsko življenje, nego so božični prazniki. Vélíka noč in binkošti sta praznika, katera se vsled ugodnega letnega časa praznujeta bolj izvan družinskega kroga, božični praznik pa je družinski praznik v pravem pomenu besede. Dih poezije počiva nad Božičem in veselo prominja celó že zadnje tedne pred praznikom. Vse je delavno, vse se trudi, sebi in drugim napraviti veselje!

Za Boga! da je res tudi veliko estetike v tem, da božične praznike pobeli sneg. Lučice na božičnem drevesci se bolj veseló bliščé, ako se odsvitajo v malih prizmah belih snežink, ako na milijone drobnih briljantov napravljaja svetlo se bliščéčo odejo. Sneg je prav tako karakteristikon božičnih praznikov, kakor so cvetlice o binkošti, in kakor se govori o binkoštnih cvetlicah, govori se tudi o snegu božičnem.

O božiču radi vidimo sneg, priljubljen gost nam je; on pristojí umeteljniški olupšavi narave, kmetiču našemu pa je vrhu tega še prerok pravilne spomladi, kajti, če ni snega o božiču, bati se ga je o vélíki noči po starodavnem našem pregovoru: „o božiču zeleno — o vélíki noči sneženo.“ Po novem letu pa začenjamo že šteti dneve, kako dolgo ima še ležati, dokler ga ne staja bližajoče se vesele spomladi gorki dih.

A kakor smo v početku dejali, da se veselí božičnega časa siromak in bogatin, vendar bi se mnogo solz ubožcem ne otrlo, da nekatera blaga srca istih, kojim je Bog dal obilo časnega premoženja, ne bi ta čas postala še milejša nego sicer. V tem, ko se praznujejo